

Arrest

nr. 312 967 van 13 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 1 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op [...]02/2002 geboren in Soroca, bent u Roma en hebt u de Moldavische nationaliteit. U bracht uw hele leven door in Soroca waar u voornamelijk opgroeide bij uw maternale grootouders terwijl uw ouders binnen –en buitenland afreisden om textiel-en andere koopwaren te verkopen. Toen u op zestienjarige leeftijd met school stopte vergezelde u hen af en toe op die handelsreizen. U zou daarbuiten geen andere jobs uitoefenen in Moldavië hoewel u zich in 2019-2020 liet inschrijven op de vakbeurs. In Moldavië hekelde u de constante discriminatie waaraan u als lid van de Roma-gemeenschap werd blootgesteld. U haalde een conflict aan waarbij u als zestienjarige samen met een vriend op een taxi stonden te wachten. Twee dronken Moldaviërs kwamen jullie lastigvallen en uitschelden.

Uiteindelijk kreeg uw vriend een vuistslag in het gezicht en ook u deelde in de klappen. Toen u een klacht tegen de beide personen wou indienen bleek dat het om twee stadsambtenaren waren die op hun beurt een

klacht tegen jullie hadden ingediend. Er zou voorts niets met uw klacht tegen de beide personen gebeuren. U vreest enkel meer degradaties in Moldavië. Bovendien zou iedereen de stad verlaten hebben op de oude generatie Roma na wat het voor u onmogelijk zou maken om daar te leven. Daarnaast had uw vader een conflict met de lokale maffia omwille van een stuk grond die hij van uw grootvader erfde en die de maffia wou overkopen. Uw vader weigerde de grond echter te verkopen omwille van de emotionele waarde. Daardoor werd hij door de criminele organisatie bedreigd. In 2021 vertrok u samen met uw ouders, paternale grootmoeder, broer en zus definitief uit Moldavië in de hoop om werk te vinden en een woonplaats in Europa. Jullie trokken eerst naar Roemenië, Polen en vervolgens Duitsland waar jullie asiel aanvroegen. Toen de oorlog in Oekraïne uitbrak zorgde dat bij u voor een bijkomende vrees tot terugkeer naar uw thuisland. Zo haalde u aan dat er raketten die oorspronkelijk voor Oekraïne bestemd waren in Moldavië waren ontploft. Daarnaast vreesde u dat u Rusland de regio Pjdestrova zou annexeren en dat u zou opgeroepen zou worden om voor uw land te gaan strijden. Veel jongeren zouden immers reeds opgeroepen zijn voor de militaire voorbereidingen en dienst weigeren was volgens uw verklaringen niet mogelijk. In Duitsland werkte uw vader als arbeider op een bouwwerf maar gaf er na 1 maand de brui aan om met zijn gezin naar België te komen. Op 8/07/2022 kwamen jullie aan in België en dienden er diezelfde dag een verzoek in tot internationale bescherming bij de Belgische asielautoriteiten.

Ter staving van uw asielrelaas legde u uw Belgische oranje kaart voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u een vrees ten opzichte van een terugkeer Moldavië koestert omwille van de algemene discriminatie tegen de Roma-gemeenschap – waardoor u geen toekomst zou hebben. U koesterde ook een vrees voor de lokale maffia die een conflict had met uw vader met betrekking tot een geërfd stuk grond. Daarnaast vreesde u ook dat u zou opgeroepen worden door het Moldavische leger in het kader van de oorlog in Oekraïne en de eventuele annexatie van de regio Pjdestrova door Rusland. Echter slaagde u er niet in uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Wat de door u aangehaalde discriminatie betreft in Moldavië dient het volgende bemerkt te worden:

*De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precare economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.*

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren.

Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de

Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Zo verklaarde u naar de politie te zijn geweest om een klacht in te dienen nadat u op 15-16 jarige leeftijd samen met uw vriend werd aangevallen door twee Moldaviërs, dat jullie twee aanvallers vervolgens onder druk hadden gezet om die klacht in te trekken en dat de politie er uiteindelijk geen gevolg aan had gegeven (GV P. 10). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u geprobeerd hebt om uw situatie met de Moldaviërs op andere manieren aan te klagen, hetgeen dat, gezien de mogelijkheden, wel in zekere mate verwacht kon worden. Het incident is op zich onvoldoende zwaarwichtig aangezien u zelf nauwelijks geraakt werd in tegenstelling tot uw vriend (GV P. 9). Bovendien betrof het een éénmalig incident aangezien uit uw verklaringen niet blijkt dat u later nog problemen hebt gehad met die twee bewuste personen.

Voor wat de beoordeling met betrekking tot de problemen van uw vader betreft met de Krisha verwijs ik u graag naar de beslissing die in zijn naam genomen werd (zie beslissing C.G.). Over de problemen tussen uw vader en de lokale maffia maakte het Commissariaat de volgende beoordeling:

Wat uw vrees t.o.v. de Krisha betreft dient vooreerst bemerkt te worden dat de dreigementen ten opzichte van uw vader en vervolgens ook naar u en uw kinderen zich beperkten tot verbale bedreigingen waar doorheen de jaren nooit echt gevolg aan werd gegeven door de organisatie. Uit uw verklaringen bleek immers dat de Krisha ermee gedreigd had om uw huis in brand te steken, uw kinderen te slaan en zelfs dood te rijden (GV P. 12). Ook uw vader kreeg constant te maken met bedreigingen van de organisatie toen hij nog leefde (GV P. 11). Het is in dat opzicht bijzonder frappant dat de Krisha geen inspanningen leverde om hun bedreigingen concreet uit te gaan voeren. Volgens uw verklaringen kwam het immers tot één altercatie in 2019 toen u louter op de grond werd geduwd (GV P. 13) en is er voor het overige niets gebeurd. Ook niet toen u voor werkdoeleinden maandenlang naar het buitenland trok en uw gezin en gecontesteerde eigendom daarbij achterliet in Moldavië (GV P. 8). Bovendien bleek dat de Krisha uw eigendom ook na uw definitief

vertrek uit Moldavië ongemoeid heeft gelaten (GV P. 13) waardoor er vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw vluchtrelaas, en al zeker bij de zwaarwichtigheid ervan.

Voorts blijkt dat u zeer beperkte inspanningen had geleverd om bescherming te zoeken tegen de Krisha in Moldavië. Zo beweerde u dat bescherming zoeken geen nut had in Moldavië omdat alle autoriteiten er corrupt zijn (GV P. 11) en dat de politie er de bandieten beschermt (GV P. 13). Desondanks beweerde u dat u twee keer naar de politie was gestapt na het overlijden van uw vader in u drie maanden na het overlijden van uw vader in 2018 voor het eerst naar de politie stapte (GV. Dat gebeurde voor het eerst zo'n drie maanden na zijn overlijden P. 15) en nogmaals zes maanden daarna (GV P. 15) maar u zou toen telkens zijn afgewimpeld (GV P. 13). U kon echter geen concrete bewijzen aanleveren van die bewuste politiebezoeken. Bovendien dient bemerkt te worden dat u ondanks uw argwaan t.o.v. de ordediensten toch tot op heden op hen rekt om uw woning in de gaten te houden tijdens afwezigheid (GV P.5).

Voorts haalde u uw vrees aan t.a.v. de oorlog in Oekraïne – de potentiële escalatie naar Moldavische gebieden en een militaire mobilisering waarbij u zou worden opgeroepen (GV P. 11). Uit de betrouwbare bronnen waarover het CGVS beschikt blijken er echter geen aanwijzingen te zijn dat Moldavië zijn troepen mobiliseert of reservisten oproept naar aanleiding van de oorlog in Oekraïne. Voorts is er momenteel ook geen sprake van een annexatie van Moldavische gebieden door het Russisch leger, hetgeen uw vrees voor gedwongen rekrutering ongegrond maakt.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

Verzoeker houdt in het verzoekschrift volgend betoog:

“Verzoeker werpt allereerst op dat de ingeroepen informatie- die alvast een grimmig beeld schept van de socio-economische situatie in Moldavië- gedateerd is en zeker in een snel veranderende socio-economische en veiligheidssituatie niet up to date kan genoemd worden, aangezien de instellingen nog meer verzwakt zijn en de criminaliteit hand over hand toeneemt, temeer daar verzoeker afkomstig is uit de grensregio met Oekraïne. In dergelijke situatie van instabiliteit spreekt het voor zich dat de minderheden als eerste (nog meer) uit de boot vallen en het slachtoffer worden van allerlei aanvallen en discriminatie.

Dat de Moldavische overheid zich niet met een actief repressiebeleid zou bezighouden, is allerm minst een excuus en/of een reden om aan te nemen dat Roma dan geen slachtoffer van discriminatie en vervolging zouden zijn. Het is wel aan de overheid om de minderheden actief te beschermen, -quod non.

Het rapport van de Raad van Europa waarna hier wordt verwezen specifiek inzake Roma is al helemaal gedateerd, want dateert van maart 2020...

De conclusies die verwerende partij aldus meent te mogen trekken op basis van haar “informatie” zijn niet gebaseerd op volledige en actuele informatie en ontberen de ernst om als afdoende te worden beschouwd.

Er dient minstens grondige en geactualiseerde informatie te worden meegedeeld ter ondersteuning van deze weigeringsbeslissingen.

Verzoeker toonde immers aan dat hij jarenlang in de regio heeft gewoond maar dat de reden voor zijn vertrek en dat van zijn Familie, ligt in een manifeste verslechtering van de situatie.

Hoe dan ook kan hij het niet eens zijn met de wijze waarop de vervolgingsfeiten (tov een minderjarige en door overheidsambtenaren) geminimaliseerd worden en hoe verwerende partij ervan uitgaat dat verzoeker zomaar hogere instanties zou kunnen aanspreken. Dit is precies waar de discriminatie over gaat.

Ook vraagt hij om zijn asielmotieven explicieter te onderzoeken in het licht van de mogelijkheden van de subsidiaire bescherming.

[...]

Verzoeker merkt samen met zijn ouders op dat verwerende partij hun vrees minimaliseert omdat de Krisha hun bedreigingen nog niet geconcretiseerd hadden, toen zij nog in Moldavië verbleven. Dit is echter geen voldoende reden, aangezien verzoekers inderdaad eerder preventief vertrokken zijn, in het licht ook van de verslechterende economische en veiligheidssituatie. De bedreigingen waren anderzijds niet min, en zelfs mocht de Krisha ze niet omzetten in de realiteit, waren deze bedreigingen alvast van die aard dat verzoeker en zijn familie geterroriseerd werden en in angst leefden.

De Vluchtelingenconventie vraagt niet dat de vervolgingsfeiten reeds ten uitvoer moeten gebracht zijn, maar slechts dat een gegronde vrees voor de realisatie ervan in de toekomst wordt aangetoond.

Dit is dan ook een beoordelingsfout.

[...]

Verzoeker behoudt zich het recht voor om de algemene veiligheidssituatie te observeren en hier eventueel te gepasten tijde nog op terug te komen, in de loop van de procedure.

In het licht van een nieuwe mobilisatie in Rusland, is de toekomst van Moldavië ook nog steeds erg onzeker, temeer daar verzoeker uit een grensgebied afkomstig is en ook de leeftijd heeft om opgeroepen te worden.

Om al deze redenen vraagt verzoeker derhalve om hem alsnog het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CG VS voor bijkomend onderzoek.”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker stelt bij terugkeer naar Moldavië een vrees voor vervolging te koesteren omwille van de algemene discriminatie tegen de Roma-gemeenschap.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent op omstandige en draagkrachtige wijze als volgt gemotiveerd:

*“De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.*

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren

inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Zo verklaarde u naar de politie te zijn geweest om een klacht in te dienen nadat u op 15-16 jarige leeftijd samen met uw vriend werd aangevallen door twee Moldaviërs, dat jullie twee aanvallers vervolgens onder druk hadden gezet om die klacht in te trekken en dat de politie er uiteindelijk geen gevolg aan had gegeven (GV P. 10). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u geprobeerd hebt om uw situatie met de Moldaviërs op andere manieren aan te klagen, hetgeen dat, gezien de mogelijkheden, wel in zekere mate verwacht kon worden. Het incident is op zich onvoldoende zwaarwichtig aangezien u zelf nauwelijks geraakt werd in tegenstelling tot uw vriend (GV P. 9). Bovendien betrof het een éénmalig incident aangezien uit uw verklaringen niet blijkt dat u later nog problemen hebt gehad met die twee bewuste personen."

Verzoekers verweer in het verzoekschrift omvat geen dienstige weerlegging van de voormelde terechte en pertinente motieven, die gesteund zijn op relevante gegevens van het administratief dossier, waaronder landeninformatie en de verklaringen van verzoeker.

Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat de ingeroepen informatie gedateerd is en dat deze zeker in een snel veranderende socio-economische en veiligheidssituatie niet *up to date* genoemd kan worden. Verzoeker wijst hierbij op zijn afkomst uit de grensregio met Oekraïne en betoogt dat in dergelijke situatie van instabiliteit minderheden als eerste (nog meer) uit de boot vallen. Hij benadrukt dat het rapport van de Raad van Europa dateert van maart 2020 en hekelt dat de conclusies van verweerder niet gebaseerd zijn op volledige en actuele informatie.

Het staat verzoeker vrij (de actualiteit van) de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, maar het volstaat hierbij geenszins deze louter te ontkennen of tegen te spreken. Verzoeker is in

de mogelijkheid zelf (recentere) informatie aan te dragen die vermag de gegevens, analyses en conclusies uit de door verweerder gehanteerde informatie te weerleggen. Dit is niet het geval. De Raad stelt vast dat de door verweerder gehanteerde rapporten, bij gebrek aan andersluidende informatie, nog altijd correct en actueel zijn. Bijgevolg blijft de analyse van verweerder inzake de algemene situatie en discriminatie van Roma in Moldavië overeind.

Bovendien laat verzoeker de concrete vaststellingen van verweerder inzake het (onvoldoende zwaarwichtig en eenmalige) incident in het verzoekschrift geheel ongemoeid.

5. Wat betreft de problemen met de Krisha omwille van de grond van verzoekers vader hecht verweerder geen geloof aan het naar voor geschoven relaas omwille van volgende redenen:

- de Krisha beperkten zich tot ernstige verbale dreigingen waar doorheen de jaren nooit echt gevolg aan gegeven is; het kwam tot één altercatie in 2019, toen verzoekers vader louter op de grond geduwd werd;
- de Krisha hebben de eigendom van verzoekers vader ook na zijn vertrek ongemoeid gelaten;
- verzoekers vader heeft beperkte inspanningen geleverd om bescherming te zoeken tegen de Krisha in Moldavië en kan geen concrete bewijzen leveren van zijn vermeende politiebezoeken;
- verzoekers vader rekent ondanks zijn argwaan ten aanzien van de ordediensten tot op heden op hen om zijn woning in de gaten te houden tijdens zijn afwezigheid.

Ingevolge de voorstaande terechte en pertinente vaststellingen hecht de Raad in navolging van verweerder evenmin enig geloof aan de door verzoeker voorgehouden problemen met de Krisha.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift louter dat hij en zijn familie preventief uit Moldavië vertrokken, maar doet hiermee geen afbreuk aan de voormelde vaststellingen van verweerder inzake de ongeloofwaardigheid van de naar voor geschoven problemen met de Krisha.

6. Wat betreft verzoekers vrees met betrekking tot de oorlog in Oekraïne stelt verzoeker in het verzoekschrift zich het recht voor te behouden om de algemene veiligheidssituatie te observeren.

Hij doet hiermee echter geen afbreuk aan de terechte vaststelling van verweerder dat in betrouwbare bronnen geen aanwijzingen te vinden zijn dat Moldavië zijn troepen mobiliseert of reservisten oproept naar aanleiding van de oorlog in Oekraïne. Evenmin slaagt verzoeker erin te weerleggen dat er momenteel geen sprake is van een annexatie van Moldavische gebieden door het Russisch leger.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

W. MULS